ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΖ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5389

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΜΙΑ ΑΚΡΙΒΗΣ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Μακραὶ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Καραμανλῆ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΤΟΥ 1963

Τὸ 1962 ὑπῆρξεν ἔτος ἀσυνήθους ὑψηλοῦ ρυθμοῦ ἀνόδου τῆς οἰκονομίας. Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα πηύξηθη κατὰ 4 ο)ο.-Ἀδιατάρακτος ἡ οἰκονομικὴ σταθερότης καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα βαίνει αὔξουσα.-Αἱ καταθέσεις, ἡ χρηματοδότησις καὶ ἡ συναλλαγματικὴ κατάστασις

ΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ἐπρογραμματίσθησαν εἰς 10.806 ἑκατομμύρια

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΑΦΟΥ ΑΠΕΤΥΧΕΝ ΕΙΣ ΑΠΕΙΛΑΣ ΚΑΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 29.— Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς προέβη εἰς μακρὰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων τοῦ 1963.

Ἀφοῦ ἀνέφερεν ὅτι κατὰ 1962 συνεχίσθη ἡ ἀπὸ ἐτῶν συνεχιζομένη σταθερὰ ἄνοδος τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἐχαρακτήρισε τὸ ἀπερχόμενον ἔτος, ὡς ἔτος ἀσυνήθους ὑψηλοῦ ρυθμοῦ ἀνόδου τῆς οἰκονομίας (12,6%), γεγονὸς ὅπερ θὰ ἐδικαιολόγει κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀκόμη καὶ μικρὰν ὑποχώρησιν ἐν σχέσει μὲ τὸ προηγούμενον. Παρὰ ταῦτα, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συνετελέσθη περαιτέρω πρόοδος, αὐξηθέντος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ 4% περίπου.

Εἶναι γεγονός, ὅτι ὅσον ὁ χρόνος παρέρχεται καὶ ἡ οἰκονομία ἀνέρχεται, τόσον καὶ ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἐπίτευξιν περαιτέρω προόδου καθίσταται δυσχερεστέρα. Ἡ χαλάρωσις δι' οἱονδήποτε λόγον τῆς προσπαθείας ταύτης, θὰ ἔχῃ δυσμενεῖς συνεπείας ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ θὰ καθυστέρήσῃ τὴν ἐπιβαλλεμένην ταχεῖαν βελτίωσιν τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν τοῦ λαοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα πλήρη συνείδησιν τῆς ἀληθείας ταύτης καὶ βαθεῖαν γνῶσιν τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν προβλημάτων τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀκολουθεῖ μετὰ συνέσεως πολιτικήν, ἥτις, παρὰ τὰς ὑφισταμένας ἀντικοινωνικὰς δυσχερείας, ὁδηγεῖ, ὡς ἀπέδειξεν, ἄλλως τε, ἡ μέχρι τοῦδε πεῖρα, σταθερῶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον.

Τὰ στοιχεῖα, συνέχισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν τὴν κατάστασιν μιᾶς οἰκονομίας, ἐπιβεβαιοῦν τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις. Ἡ οἰκονομικὴ σταθερότης ἀπαραμένει ἀδιατάρακτος καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ ἐθνικόν μας νόμισμα βαίνει αὔξουσα.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐσημειώθη πτῶσις τῶν τιμῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς σημαντικὰς αὐξήσεις σημειωθείσας εἰς ἄλλας χώρας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ τιμαὶ ἐσημείωσαν πτῶσιν κατὰ ἡμίσειαν μονάδα καὶ πλέον. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ δραχμὴ ἔχει πράγματι καταστῆ ἓν τῶν ἰσχυροτέρων νομισμάτων τοῦ κόσμου.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ πτῶσις τοῦ τιμαρίθμου ἐπραγματοποιήθη παρὰ τὴν σημαντικὴν αὔξησιν τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τῶν ἐργαζομένων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐξηγηθῇ μὲ τὴν παράλληλον αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος.

Αἱ ἰδιωτικαὶ καταθέσεις ἐσημείωσαν νέαν σημαντικὴν αὔξησιν, ἀνελθοῦσαι κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον εἰς 23.156 ἑκατομμύρια δραχμ., ἔναντι 18.495 ἑκ. τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἡ συνολικὴ χρηματοδότησις τῆς οἰκονομίας διηυρύνθη περαιτέρω κατὰ τὸ λῆγον ἔτος, ἀνελθοῦσα τὸν Ὀκτώβριον εἰς 36.793 ἑκατομμύρια δραχ., ἔναντι 32.102 ἑκατ. τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1962.

Ἡ δημοσιονομικὴ διαχείρισις ἐξελίσσεται ἱκανοποιητικώτερον ἀπὸ τὰς ἀρχικὰς προβλέψεις, παρὰ τὰς αὐξήσεις τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι κατέστησαν ἀναγκαῖαι, λόγῳ τῶν παροχῶν πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ συνταξιούχους καὶ παρὰ τὰς φορολογικὰς διαρρυθμίσεις, ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς συνέβαλεν εἰς χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος τῶν ἐπενδσύεων διὰ ποσοῦ ἀνωτέρου τοῦ ἀρχικῶς προβλεφθέντος ἐκ 1.000 ἑκατομ. δραχ. Σταθερά, πάντως, ἐπιδίωξις τῆς Κυβερνήσεως εἶναι, ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο αὐξάνεται κατ' ἔτος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιορισθῇ ἡ ἐξάρτησις τοῦ προγράμματος ἐκ δανεισμοῦ καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συναλλαγματικὴν κατάστασιν, κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἤρχισαν νὰ γίνωνται πλέον ἔκδηλα τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς, ἥτις ἠκολουθήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Οὕτω, παραλλήλως μὲ τὴν αὔξησιν τῶν ἀδήλων πόρων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ 320 ἑκατομμύρια δολλάρια τὸ 1961, ἀνῆλθον εἰς 380 ἑκατ. δολλ. τὸ 1962, αἱ ἐξαγωγαί μας κατὰ τὸ λῆγον ἔτος θὰ φθάσουν τὰ 255—260 ἑκατομ. δολλ. καὶ θὰ σημειώσουν αὔξησιν ἐναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους κατὰ 10% περίπου.

Ἀξιοσημείωτον εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι αὐξάνονται σημαντικῶς αἱ ἐξαγωγαὶ βάμβακος, καπνοῦ καί, διὰ πρώτην φοράν, βιομηχανικῶν προϊόντων.

Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τῆς χώρας, τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1955 καὶ 1956 ἐσημείωσεν αὔξησιν κατὰ 63 2%, ἀνελθὸν ἀπο 59.243 ἑκατ. δραχ. εἰς 96.712 ἑκατ. δραχ., ἐσημείωσε κατὰ τὸ λῆγον ἔτος περαιτέρω αὔξησιν καὶ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 100.600 ἑκατ. δραχ. καὶ θὰ ἔχῃ ἔναντι του 1955 σημειώσει αὔξησιν κατὰ 69 8%. Δεδομένου, ὅτι, ἐν τῷ μεταξύ, ὁ τιμάριθμος κόστους ζωῆς ἔχει αὐξηθῆ κατὰ 13% περίπου, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ πραγματικὴ αὔξησις τῶν εἰσοδημάτων καὶ συνεπῶς ἡ βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὑπῆρξε σημαντικωτάτη. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων βελτιώσεων ποὺ ἐσημειώθησαν εἰς τὸν κόσμον.

Βεβαίως, παρὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω, τὸ ἐν Ἑλλάδι κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα εἶναι χαμηλὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας τῆς Δύσεως, μὲ τὰς ὁποίας τὸν τελευταῖον καιρόν, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς σημειωθείσης προόδου, ἐπιθυμοῦμεν νὰ συγκρίνωμεν τὴν ἰδικήν μας. Εἶναι, ὅμως, ὑψηλότερον ὡρισμένων Δυτικῶν χωρῶν καὶ πάντως πολὺ ὑψηλότερον ἀπὸ χώρας ἀναλόγους μὲ τὴν ἰδικήν μας ἀνάπτυξιν, πρὸς τὰς ὁποίας θὰ ἔπρεπε νὰ συγκρίνωνται τὰ ἐπιτεύγματά μας, διὰ νὰ γίνουν συνειδητά. Καὶ ἰδοὺ οἱ ἀριθμοί:

Ὅταν τὸ 1961 τὸ ἰδικόν μας κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα ἀνήρχετο εἰς 354 δολλάρια, ἔναντι 230 δολλαρίων τοῦ 1955, τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα ἀνήρχετο εἰς Γαλλίαν εἰς 1030 δολλάρια, εἰς Γερμανίαν 1060 δολλάρια, εἰς Ἰταλίαν 560 δολλάρια, ἐνῷ εἰς τὴν Ἱσπανίαν ἀνήρχετο εἰς 270 δολ., τὴν πορτογαλίαν 240, τὴν Τουρκίαν 180 καὶ τὴν Αἴγυπτον 150 δολλάρια.

Ἡ προβολὴ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν ἐνοχλεῖ τὴν Ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁποία κατηγορεῖ κακοπίστως τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι κομπάζει δι' εὐημερίαν. Ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὐημερεῖ. Ὑποστηρίζει ἁπλῶς καὶ ἀποδεικνύει δι' ἀριθμῶν, ὅτι ἡ χώρα μας εἶναι ὀλιγώτερον πτωχὴ ἀπὸ ὅ,τι ἦτο πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ ὅτι εἰσῆλθεν ὁριστικῶς εἰς τὸ στάδιον τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ἄλλως τε, εἰς τὴν ἐνημέρωσιν αὐτὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ καθῆκον, ἔχει νὰ προβαίνῃ ἡ Κυβέρνησις.

Πλήρης ἰσότης εἰς τὴν κατανομὴν τοῦ εἰσοδήματος δὲν ὑπάρχει. Οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ πουθενά. Ἡ προσπάθεια τῆς σμικρύνσεως τῆς ἀνισότητος δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ βαίνῃ παραλλήλως μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος.

Τὰ κατανεμόμενα ποσὰ εἰς διαφόρους τομεῖς ἐκ τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων τοῦ 1963

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Καραμανλῆς εἶπεν, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπραγματοποιήθη σημαντικὴ αὔξησις τῶν ἐπενδύσεων τόσον τῶν ἰδιωτικῶν, ὅσον καὶ τῶν δημοσίων. Κατὰ τὸ 1955 αἱ ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου (ἄνευ πλοίων) ἀνήρχοντο εἰς 9.096 ἑκατομμύρια δραχ., ἐνῷ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ὑπολογίζεται ὅτι θὰ φθάσουν τὰ 22.700 ἑκατ. δρχ., σημειοῦσαι αὔξησιν κατὰ 150%. Καὶ αἱ ἐπενδύσεις φθάνουν εἰς ποσοστὸν 22,5% ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἔναντι 15,4% τοῦ 1955.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου σημειώνουν αὔξησιν κατὰ 118%. Εἰδικώτερον δὲ αἱ βιομηχανικαὶ πηύξήθησαν κατὰ 147%.

Ἡ πρόοδος αὐτὴ εἶναι βεβαίως σημαντική, ἐν σχέσει μὲ τὸ παρελθόν. Εἶναι ὅμως ἀνεπαρκὴς ἐν σχέσει μὲ τας ἀνάγκας τῆς οἰκονομίας μας καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἰδιαιτέρως ἰσχύει τοῦτο διὰ τὰς ἐπενδύσεις εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα, παρὰ τὰ κατὰ καιροὺς υἱοθετηθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀποσκοποῦν εἰς τὴν διευκόλυνσιν καὶ στροφὴν τῆς ἐπενδυτικῆς προσπαθείας τῶν ἰδιωτῶν εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Πάντως, ἡ διαπίστωσις ὅτι σημειοῦται συνεχὴς ἄνοδος τῆς ἐπενδυτικῆς προσπαθείας καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἤρχισε νὰ ἐπιδεικνύεται ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ξένων ἐπιχειρηματιῶν διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐπενδύσεων ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελοῦν θετικὰς ἐνδείξεις, ὅτι ἡ πρόοδος εἰς τὸν τομέα αὐτὸν θὰ εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα τῆς μέχρι σήμερον.

Ἡ σύνδεσις τῆς χώρας μας μὲ τὴν Ε.Ο.Κ. καὶ μὲ τὰς μεγάλας δυνατότητας τὰς ὁποίας διανοίγει διὰ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν καὶ εἰδικώτερον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, συνιστᾷ ἕνα νέον εὐνοϊκὸν παράγοντα, τὸν ὁποῖον θὰ ἐντείνουν καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀξιοποιήσουν τόσον οἱ Ἕλληνες ὅσον καὶ οἱ ξένοι ἐπιχειρηματίαι.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΤΟΥ 1963

Ἀναφερόμενος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὸ πρόγραμμα ἐπενδύσεων τοῦ ἔτους 1963, εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα πλήρη συνείδησιν τῆς ἀληθείας αὐτῆς, πῦξησε τὰς κρατικὰς ἐπενδύσεις ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ προγράμματος, εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθῇ ὅτι αἱ ἐπενδύσεις αὗται κατὰ τὸ 1955 ἀνήρχοντο μόνον εἰς 901 ἑκατ. δραχ., τὸ ἔτος 1960 ἀνῆλθον εἰς 4.120 ἑκατ. δραχ., τὸ 1961 εἰς 5.057 καὶ τὸ 1962 ὑπολογίζεται ὅτι τελικῶς θὰ φθάσουν 5.400 ἑκατ. δραχ.

Διὰ τὸ ἔτος 1963 κατηρτίσθη πρόγραμμα ὕψους 6.250 ἑκατ. δραχ., ἤτοι κατὰ 750 ἑκατομ. ἀνώτερον τοῦ πραγματοποιηθέντος κατὰ τὸ λῆγον ἔτος. Τὸ ὕψος τοῦτο εἶναι προσηρμοσμένον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀξιούσης τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ πραγματοποίησις τοῦ προγράμματος τούτου ἐξαρτᾶται μερικῶς ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς βοηθείας, ἡ ὁποία ἀναμένεται νὰ χορηγηθῇ μέσῳ τοῦ συσταθέντος διὰ τὴν Ἑλλάδα Κονσόρτσιουμ ἢ ἐξ ἄλλων πηγῶν. Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἀπίθανον περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελε προέλθει ἐκ τοῦ Κονσόρτσιουμ ἔγκαιρος ἐνίσχυσις, πάλιν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ χρηματοδότησις προγράμματος ὕψους 5.600 ἑκατομμυρίων ἐκ πηγῶν, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ θεωροῦνται ἀσφαλεῖς. Καὶ τὸ πρόγραμμα ὅμως τοῦτο εἶναι ἤδη ἀνώτερον τοῦ πραγματοποιηθέντος κατὰ τὸ λῆγον ἔτος καί, φυσικά, πολὺ ἀνώτερον τοῦ προγράμματος τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Ἐὰν μάλιστα ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ παράλληλοι ἐπενδύσεις τῆς Α.Τ.Ε., τῆς ΔΕΗ, τοῦ Ο.Τ.Ε. καὶ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α., τὸ ὕψος τοῦ προγράμματος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 10.806 ἑκατομμύρια δρχ. ἔναντι 1.466 κατὰ τὸ ἔτος 1955.

Τὸ σύνολον τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀνωτέρω ὀργανισμῶν διὰ τὸ 1963, ἀνερχόμενον, ὡς ἐλέχθη, εἰς 10.806 ἑκατομ., κατανέμεται κατὰ τομεῖς ὡς ἀκολούθως:

Γεωργία καὶ ἀλιεία 2.980 ἑκατομμύρια, βιομηχανία καὶ ἐνέργεια 3.093, τουρισμὸς 380, συγκοινωνίαι καὶ τηλεπικοινωνίαι 2.418, νομαρχιακὰ προγράμματα 400, λοιποὶ τομεῖς 1.535. Σύνολον 10.806 ἑκατομ.

Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ προγράμματος ἐπεκράτησεν ὡς βασικὴ κατευθυντήριος γραμμὴ ἡ ταχεῖα ἀπεπεράτωσις τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, ἵνα ταῦτα ἀρχίσουν ἀποδίδοντα τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα περιελήφθησαν εἰς τὸ πρόγραμμα, θὰ ἀνακοινωθοῦν προσεχῶς ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα

Τὰ ὅσα — προσέθεσεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς — ἐξέθεσα ἀνωτέρω, ὡς ὑπεύθυνος κυβερνήτης τῆς χώρας, εἶναι μία ἀκριβὴς εἰκὼν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ὡς καὶ τῆς ἐκτάσεώς τῆς προσπαθείας, τὴν ὁποίαν κατέβαλε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΠΕΙΛΩΝ καὶ ἀπαραδέκτων αἰτημάτων ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΗ

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΕΝΑΟΥΕΡ

ΒΟΝΝΗ, 29.— Ὁ Καγκελλάριος τῆς Δυτ. Γερμανίας κ. Ἀντενάουερ εἰς δηλώσεις του πρὸς συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀλληλογραφία» ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀνόητον τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ ἴδιος ὡς Γερμανὸς ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ συμφέρον ἐπὶ μιᾶς συγκρούσεως μεταξὺ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβ. Ἑνώσεως. Ἡ ὕπαρξις τῆς Γερμανίας, προσέθεσε, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν προχθεσινὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Κρουϊστσεφ, περιέχουσαν ἐπικρίσεις διὰ τὴν στάσιν του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κουβανικῆς κρίσεως, ὁ κ. Ἀντενάουερ ἐδήλωσεν ὅτι θεωρεῖ τὰς ἐπικρίσεις αὐτὰς ὡς ἔνδειξιν ἰδιαιτέρας προσοχῆς τοῦ Σοβιετικοῦ πρωθυπουργοῦ πρὸς αὐτόν, καίτοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος ὅτι ὁ ἴδιος ὑπῆρξε καθοιονδήποτε τρόπον ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐξελίξεις τῆς Κούβας. Ἐπιθυμῶ νὰ εἴπω ὅτι θεωρῶ τὸν κ. Κρουϊστσεφ ὡς ρεαλιστὴν πρωθυπουργόν, λυποῦμαι δὲ διὰ τὰς ἀστόχους ἐπικρίσεις ἐναντίον ἡμῶν.

Ὁ κ. Ἀντενάουερ ἐξέφρασεν ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν ἀπαραδέκτων αἰτημάτων δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν εἰρήνην. Ἐὰν ἡ Μόσχα κάμῃ νέας προτάσεις, δυναμένας νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ διὰ τὸ διακανονισμὸν τῶν ἐκκρεμούντων θεμάτων, θὰ ἐξετάσωμεν αὐτὰς μετὰ μεγάλης προσοχῆς.

Ὁ Γερμανὸς Καγκελλάριος ἐδήλωσε τέλος ὅτι ἡ Σοβ. Ἕνωσις θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς ἐντάσεως διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῆς Ἀνατ. Γερμανίας καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Εὐρώπη θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν δικαίαν καὶ βιόσιμον εἰρήνην μόνον διὰ τῆς αὐτοδιαθέσεως ὅλων τῶν Γερμανῶν.

ΔΙΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΤΟΥ Α.Σ.Ο.

Ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Γ. Διευθυντὴς τοῦ Ο.Γ.Α. ἀφίχθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς Πάτρας

Ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς χαλάζης καὶ τοῦ παγετοῦ

Τὰς ἑσπερινὰς ὥρας χθὲς ἀφίχθησαν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ διοικητὴς τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀγροτικῶν Ἀσφαλίσεων κ. Ἀντ. Μπερνάρης καὶ ὁ γεν. διευθυντὴς τοῦ αὐτοῦ Ὀργανισμοῦ κ. Λουκᾶς Πάτραις.

Ὡς ἀνεκοίνωσαν εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Τύπου, σκοπὸς τῆς ἀφίξεώς των ἐνταῦθα εἶναι ὅπως ἔλθουν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἁρμοδίων τοῦ ΑΣΟ, διὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ τρόπου τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ τῆς ἀσφαλίσεως τῆς σταφιδοπαραγωγῆς ἀπὸ χαλάζης καὶ παγετοῦ.

Συγκεκριμένως, ἐνῶ οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ μέχρι τῆς 31)8)60 προσέφερον 2% ἐπὶ τῆς παραγωγῆς διὰ τὴν ἀσφάλισιν τοῦ προϊόντος των ἐκ τοῦ παγετοῦ καὶ χαλάζης, ἑκτοτε οὐδεμίαν εἰσφορὰν καταβάλλουν, εὐεργετηθέντες ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Τὴν ἀσφάλισιν μέχρι τοῦδε εἶχεν ὁ ΑΣΟ. Ἤδη, τὴν ἀναλαμβάνει ὁ ΟΓΑ μὲ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, ἤτοι, ἐνῶ οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ οὐδὲν θὰ καταβάλλουν, θὰ ἀπολαμβάνουν ἀσφαλίσεως διὰ τὸν παγετὸν κατὰ 85% καὶ διὰ τὴν χάλαζαν 15%.

Διὰ τὰ ἄλλα γεωργικὰ προϊόντα, ἀνατρέπονται οἱ ἀριθμοί. Ὁ ΟΓΑ ἀσφαλίζει μὲ 85% διὰ τὸ χαλάζι καὶ 15% διὰ τὸν παγετόν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μπερνάρης, ἐρωτηθεὶς διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τοῦ ΟΓΑ, εἶπεν ὅτι ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἐπετελέσθη ἀληθὴς ἄθλος, δοθέντος ὅτι ἤδη συνταξιοδοτοῦνται 350.000 ἀγρόται.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτό, ἐφηρμόσθη ἀποκεντρωτικὸν σύστημα καὶ μηχανικὴ ἐπεξεργασία τῶν πληροφοριῶν εἰς τὸ κέντρον. Ὁ Ὀργανισμὸς ἐργάζεται μόνον μὲ 80 ὑπαλλήλους καὶ τὰ ἔξοδα τῆς κεντρικῆς διοικήσεώς του ἀνέρχονται εἰς 0,5%.

Ὁ ΟΓΑ παρέχει σύνταξιν, ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ ἀσφάλισιν τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Διὰ τὴν σύνταξιν δαπανᾶ 900 ἑκατ. δρχ., ἔναντι τῶν 800 προβλεφθέντων. Διὰ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν 140 ἑκατομ. ἐτησίως (τὸ 1963 180 ἑκατομ.), καὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῶν προϊόντων 150 ἑκατομ. δρχ. Τὰ ἔσοδα τοῦ ΟΓΑ εἶναι 750 ἑκατομ. ἐκ τῆς κοινωνικῆς εἰσφορᾶς, 260 ἑκατομ. ἐκ τῆς διακινήσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ 250 ἐκ. ἐκ τῆς ἀμέσου γεωργικῆς εἰσφορᾶς.

Οἱ κ. κ. Μπερνάρης καὶ Πάτρας θὰ ἔχουν συσκέψεις σήμερον, καὶ αὔριον τὴν ἑσπέραν θὰ ἀναχωρήσουν δι' Ἀθήνας.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

Ἄκουσε τὴν φωνὴ τοῦ Κυρίου κι' ἀποχαιρέτησε τὸν μάταιον τοῦτον κόσμο, τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, ἡ τρισεβάσμια μητέρα καὶ μάμμη Διονυσία Ἀθανασιάδου. Ἔγειρε, σὰν φύλλο κίτρινο ἁπαλὴν πρὸς τὸ χῶμα, στὸν αἰώνιο ὕπνο.

Ἔζησε σχεδὸν αἰῶνα. Μακρὺ ὁδοιπορικὸ ἀγάπης, καλωσύνης καὶ πραότητας. Λουλοῦδι ταπεινό, πάντα στὸν ἴσκιο, λυχνάρι ἀναμμένο στὴ γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ. Μέσα στὴν καρδιά της εἶχε τὴν εὐτυχία καὶ τὴν γαλήνη. Καὶ τὴν δύναμη ἀπὸ τὴ φύση νὰ τὴν διασκορπάη εὐεργετικὰ ὁλόγυρά της. Κατεῖχε τὸν τρόπο νὰ δίνη χαρά. Ἦταν ἕνας μικρὸς ἥλιος, ποὺ φώτιζε, ποὺ ζέσταινε, ποὺ χαμογελοῦσε.

Ἡ ἄνοιξη εἶχε ξεχάσει τὸ δρόμο της κι' εἶχε λησμονηθῆ στὰ μάτια της. Ἀκόμα καὶ μέσ' στῶν γηρατειῶν τὴν καταφρόνια, ἕνας σπῖνος, θὲς ὁ «καλογιάννος», μηνοῦσε γιὰ παιδικὲς γιορτές, γιὰ τὶς ὁμορφιὲς τῆς ζωῆς, γιὰ τὴν αἰθρία.

Τὰ παιδιά της, τὰ ἐγγόνια, τὰ δισεγγόνια της, κάθε τόσο μεταλάβαιναν ἀπ' τὴ γαγιὰ τὴ χάρη, τὴν ἀνθρωπιά, τὴν ἀγάπη. Ἱέρεια Ἀρετῆς. Ἡ εὐσέβειά της, ἡ ἀσκητική της, θύμιζε μορφὲς σεβάσμιες τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως. Εἶχε ταυτίσει τὸν ἑαυτό της μὲ τὴν εὐπρέπεια, τὴν ἀγνότητα, τὴν συνείδηση τοῦ χρέους τῆς μητέρας. Εἶχε νικήσει τὸν θάνατον, γιατί εἶχε ξεπεράσει τὶς μικρὲς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες. Δὲν εἶχε ἀνησυχίες. Ἦταν σίγουρη πάντα πὼς ἡ μέρα θὰ κυλήση ἁπαλά, ἥσυχα καὶ θἄρθῃ τὸ βράδυ μὲ τ' ἀστέρια τ' οὐρανοῦ. Ἡ πορεία της στάθηκε ἀποστολὴ στὴ μύηση τῆς καλωσύνης. Ἔζησε ἁρμονικά, παρ' ὅλες τὶς ἀντιξοότητες ποὺ ἦρθαν στὴ ζωή, καὶ μὲ τοὺς ἄλλους καὶ μὲ τὸν ἑαυτό της. Ὁ βίος της στάθηκε καθαρὸς κι' ἁγνός. Ἰδανικὰ πάντα εἶδε τὴ ζωὴ καὶ ἀναζήτησε τὴν Ἀλήθεια ὄχι στὰ με